U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **D. L.**, zastoupeného Mgr. Gabrielou Kopuletou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2018, čj. OAM-384/ZA-ZA12-VL16-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2018, čj. 53 Az 9/2018-48,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany dle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Ministerstvo vnitra ji žalobci rozhodnutím z 27. 2. 2018 neudělilo.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu spojenou s žádostí o ustanovení zástupce u Krajského soudu v Praze. Krajský soud usnesením z 24. 5. 2018 zamítl návrh na ustanovení zástupce a vyzval žalobce k doplnění žaloby ve lhůtě 15 dnů, protože obsahovala pouze výčet zákonných ustanovení bez vazby na věc žalobce. Žalobce zároveň poučil o následcích neodstranění vad. Žalobce doplnil žalobu až po lhůtě, a proto ji krajský soud odmítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností opírající se o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítl, že krajský soud nesprávně posoudil otázku běhu lhůty pro doplnění žaloby. Tvrdil, že počala běžet až 12. 6. 2018, tedy po právní moci usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, nikoliv již 29. 5. 2018, jak uvedl krajský soud. Přesah vlastních zájmů ve smyslu § 104a s. ř. s. stěžovatel spatřuje v zásadních pochybeních krajského soudu při posuzování shora uvedené právní otázky, která mají dopad do jeho hmotněprávního postavení. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve vyjádření shrnul průběh řízení a uvedl, že kasační námitky se týkají procesních otázek před soudy, ke kterým se nebude vyjadřovat.

[5] Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení čj. 1 Azs 13/2006-39, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva.

[8] V řízení o kasační stížnosti má stěžovatel za to, že krajský soud nesprávně posoudil běh lhůty k doplnění žaloby. Otázkou běhu lhůty k doplnění žaloby se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, uvedl, že soud pro odstranění vady podání spočívající v neuvedení žalobních bodů stanoví dle § 37 odst. 5 s. ř. s. lhůtu odpovídající zbývající části lhůty pro podání žaloby.

[9] Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany činí dle § 32 odst. 1 zákona o azylu 15 dnů. V její první den podal stěžovatel žalobu spojenou s návrhem na ustanovení zástupce. Dle § 35 odst. 9 s. ř. s. po dobu od podání žádosti o ustanovení zástupce do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Dle názoru krajského soudu nabylo usnesení právní moci dne 28. 5. 2018, dle názoru stěžovatele 11. 6. 2018, tedy až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Dle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí o usnesení přiměřeně ustanovení o rozsudku. Dle § 54 odst. 5 s. ř. s. je rozsudek, který byl doručen účastníkům, v právní moci. Kasační stížnost, s níž mohl být spojen odkladný účinek, podána nebyla. Krajský soud se hrubého pochybení nedopustil a rozhodl správně.

[10] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a kasační stížnost proto odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. listopadu 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu